122

рф. 4008/1

Увод у поетику
Леонарда да Винчи

I. — Белешка уместо предговора (1919)
II. — Увод (1894)

Наслов у француском: Paul Valéry,
Variété, стр. 230-231

I. – Биљешке и цитирања

Зашто – ја, питају се људи,
зашто – ја, аутор тако
личних и својеврсних
слика у књижевност?

Зато што ја знам
да постоји један одломак
инструменталне музике где
ја нисам била књижевна. Аутор
то искрено признаје. Волео
бих да ово тај писац чита и где
било другде да је имао за то
и најневажнији музички разлог.

Х. Берлиоз. Предговор
уз Фантастичну Симфонију.

Треба да се извиним због наслова, који
је двосмислен, и отворено и обмањујући. Није
ми била намера да обмањујем кад сам тај наслов смишљао
него поштено дело. Било је могућности двадесет пет пута
више кад сам тај наслов коначно; а сада,

~~Кочето се пасков чтако дуго хладно сада пелазим~~
~~да је нешто одвише~~

Кошаго смо се чтако дуго хладили, сада паладам да је пасков нешто одвише крепак. Зтудија пасков имао да буде убпажен. А што се чита шекста ... Шекст, Ко да и помисли да га чита. Немогућно! рекла бих камен сада. Ако при перспији шака, који игра знаков са дипем, дођемо до п-ноге кошеве, паскамо себи да смо се на пропавницу своју поцуни; узимамо према томе став и мину; посшајемо оборни према плаћу које ваљда да отдпесемо као прешку; изналазимо да су његове сплоскасти биле само неверпашне сладосши; изводимо слику његове пажњосши. А шо значи правилно се іздвојпа из шога смо чкада бипи. Али іздвоји из нужди; іздвоји зашто шшо је шо Државни инпереп! Ја волим осећај, волим бипи присно, ни волим плодопосно мождања, из шега је исвушене самообрисдава: сваки је дан будоморан на осшале дане, и дужносш му је да шо буде; мисао оспаје од-бија од себе да је радије бипа јача; јасноћа ~~јасноћа~~ ~~моменша~~ неће да осветљава моменше прошлосши јасније од себе; и прве речи које пиру додирују са сунцем разбуђени мозак почиње да одмуђава, звуче у шоме Мелнокову овако: Nihil geretare actum...

× ×

Коново прочишавање, дакле, ни-ново прочишавање шшо смо задовољни, — себе коново прочишавање — ни, и шо без сенке нежносши, без родишељске бриге; гипшање

хладно и оштро критички, и у очекивању да ће
спремно и дресирана гомила дати крвавог крика —
конте, читајући себе у сваком стиху, са пажњом ока која
пламте, — као знаци препознати, или предсетити да дати
сасвим другчије продужи свој рад.

Предмет да ми досиђан није
нигда. Али он није никада престао да превазилази моје
моћи. И зрела истина ја никада нисам сматрао за зреле-
ност на свој рачун: мани изгубљен ми је да захвалим
имену комедије великог Француског Адама, која ју, пре вас
године 1894-ке, обрадила врлазним талентом
госпођица Леона Фодеа, захваљујући ме да објед
напишем за њен Нови предлог.

× ×

Иако сам имао само двадесет
сеам пуних година, збунио сам се страшно. И сувише добро
сам знао да се Лепкарду много више дивим него што га
познајем. У вези сам хвалио славну личност за једну Шиле-
рову Комедију, која досада-рођена није нашла своја тумача
а која би, за мој укус, била далеко драгоценија и од
Комедије човечанства и чак и од божанске Комедије. Осећао

/.

сам да иду маршбор пред својим средствима, иду
вредних зрнаца, слика, рачунских радња, да ја као
шаков написа опај јединствени састав од којих се, нара-
ве и ужасе, испољавају лепутни и корупвени нагони
и опредељења ученичка; ~~[illegible]~~ једин-
ствено вероватне разлоге из листу анализа и свега.
Чудесно грађевина писаа.

Али писаа сувише конкурен-
на — писаа без вредности — писаа бесмрајна ресто-
ранска — писаа добра за разговор, али не за писање.

××

Шај Аполон не ја ућутао
до највишег сазнања које је у неки тренутак. Шта
може дати запосленје неко дан који одбацује писмерну;
који не гледа своју ноћ на здравствену наших гуда; који ће
здрав својим ~~[illegible]~~ нуклеуматичним не ово у нама што ви-
шемо иде нужда, одбацивано а не да се говорано. Који
гуду каже шта-иде је расветлио. Ја који
одбор сведена перспективна? Има ли двоје вечера за ад-
вокатску и завојну ноћ него Вид ноћ на берзовуће
лепоруковека белом? — Никада Дионис није имао поверење
ва расудњеја, ни шаку писаћу, ни напрузања пољопривредни-
лопату, но само Бели Леонардо, иду ђурђак маше волан да гуду-
вишкости савија и ломи, више да ~~[illegible]~~ ућознаје шта их тера и
Кретеј Који је слетео неко свеа домаћинства да их стрелаја ~~[illegible]~~

јер их је опкољавају пропаствео; биће одбрањено као
чудовишковитна неко књиго одбрана, гиоле је као
Васиљ да вештва пројурфа жешће пре вина жито као их
гоњак разуме и схвати — ~~као~~ тошко да их довољно реторду-
кује; а као ми је једном ухваћено ороиданс, може ми и лета
~~оно~~ окренуто, јер су заправо слично сведени на скромне услове
врло жестоких сукоба, и на карадоксе који су обрамљени

xx

Као сам Леонарда само олако
прогуравао, његови зрнасти и његове рубичасте сунце, као да
кажем, отсечивали. Хиљаде његових белешака и скица ређају се
су у неизвесне јерке хаидрикасте мрежице барнида ко-
ја ойкидају из неке фантастичне шаљиве с отиском пајрашки-
врсницја кокошака. Мислим, родитељ, савети самоће себи
ойлери неки разумљива која се опада, колико је крај из-
рођен онис; колико Леонарду сам са собом разговара и ос-
лобађа се са ум ...

— Али, писац је никако желео да
каже, вазурем да је он ово и оно, и ово, а онако, и тоне-
кад, и...

Тај јесте, јеромо рекао, учитељ света. Нема никога ко што не зна.

xx

Писао сам довољно упутства у
грабља онима ко да помислим на развијање неких делатова
у његовим истраживањима, (да откријем, на пример, да у

одредим пуководно значење ~~његова~~ његово Imperio којим се
тако много служи у својој драматици; или да се више
сагласа разматрам његово Sfumato које се једнако држи
при сликању;) нисам сам се осећао довољно учен (а још
мање надахнут да то будем) ни да имам ће лепу форму
песме, сећајући тако мало да ово дело, да се пресуди
без ~~познате~~ гипсенице. Нисам осетио у себи ону посебну
ревност која ~~ради~~ учествује непосредно пропадања. Задив-
љујућа конверсација Марсела Швоба мене је одвукла више
своја чара него изворима његових знања. Пошао сам ту-
тако дуго је конверсација трајала. Закључио сам без икаквих
илузија. Али сам се једва пробудио, лепота моја се родила
пробудив огромно великог гипсења, бесконачних резонанција и скоји-
лозних метода које не дају боји до извесности. Говорио
сам своме пријатељу да учени људи ређе греше много више
него они други, јер они приђу отвореније, а ми отворенога
бар пре ја и да се они варају на два начина: на један на-
чин, који је лак, и на други, који је тежак. И ако имадну
срећу да нам сазнање неке појаве, сами још материјалних
делића које су ~~чудесно~~ моје довести у питање реал-
ност коју ми пројављујемо. Непажњом у сталну сигурност ви-
ше је лакше него лажно као такво. Документи нас нек
на ризик обавештавају о правилу и о изузетку. Хроничар
иде свакој другој води да нам иде свега другога сакупља сва
особености његове епохе. Али све што је нетипично о једној
епохи или о једној личности не доприноси увек да их добро

ужасно. Нико није одсечен са свима осим свето
што изгледа да јесте; и ко од нас може рећи, чак ни
уз сигурно знање шта ће бити? Некад и мислимо,
некада чујемо – или дамо примедбу – или просто забележимо
~~Само~~ захтев да једно исто ово или јесмо, или зовемо
за доручак; ~~чудно~~ недоумица
~~чудно чудно~~ неко вече; писмо које одемо у потпуности, а опет вођени
увећања, и сто нас прекрасних за свој литерарну вечност.
Ако фотографија ухвати неко лице у моменту кад је уснуло
грешно, сто вам неопходно документе. Ако изгубите
Слику крунисаних фотографисаних, они ће знати ко је на слици.

XX

Софисане ~~не разговетно~~ да чујем своје
~~своје~~ недоумице, – јер је одговорност одмах другојачија
разговора оштрумна. Иако, можда ће и доживети да се
исти неуобичајени, да ће нас ~~учинила~~ чекати какве ће ме
обвезати једну коју сам волео. А волео сам ја, у својим ми-
нама, чувени закон великог тог Леонарда. Чисто ја хтео
Слику ~~чудно~~ перспектом вечности да сам стојим само у
смислу језера у језеру.

XX

Шта ћемити уопште ако
одговарамо, код је говорим само вредима до-
сам, чиме одмах од самих интелектуалних
лаконости и суровости?

./.

МАТИЦА СРПСКА
НОВИ САД

Стратишки наклоности у славу? — Предмети са нашој литературној прошлости? Довољно чудновати да изгледају ко ће-литерарни?

Сав сам усталасан да нађем нов предмет. Но како ићи напред сиљу ред се човек нађе пред хаотичном!

Најрадије да једна велика жеља са-ма себе обасјава усијеваним висинама; жеља која делује на ме те знаке које стварности стварају као што делује невидљива светлост на једно сиваво које ју пропушта кроз; она обасјава оно према ће се пада; једна напетост засеца дубоко, слика оштрије пласе на дубини од резаног сиваво... Но сви ови нови заправо следбеници пејзажа само су привидности, а ја сам сматрао недостојним, а које сматрам недостојним да пишем пошао само ~~страсновању~~ експузиазму! Експузиазам није душевно стање књиге.

Ма колика да је моћ вештине, ко-рисна и покретачка постоји она чек кад досеже у сиротињи Које ју уводи умјетности. Потребно је да умеће сликом чине претворе како се вештина не би до краја расправила, и да једно усправава, вешто наглашавајући неизбежност вративу равнотежу, учини да се украти пејзаж од неплодног одбацања објекта.

Ако је у јединству расправа или беседа, аудитор који ако стрепе остаје се, све задиво, и извор, и инспектор (који планира и изводи) и принудности: једно је у вечну конци-сак; друго је оно што проузвија, Комплекс, умерава, обезбеђује; а

страна — готика и мелодија — оно што чува подударе, одржава везе, јамчи за неку одређену свест сабраности Како ~~се~~ писац хоће ... Његово писање мора показати: да ће се наћи читаоци и наћи ће само а иоза њега, Конструисати она језичка машина која ће му одабирати увијек ~~ће~~ ће умјетник да савлада стварне слике-писати даље изражи од њега да се ~~ће~~ његова сама себи разреши. Онако, и поље, искључиво и супротно ће увијек, човек зависност својих ~~ће~~ аутор. Све остаје ће део ~~ће~~, него од једног дела ~~ће~~ који слободе или ~~ће~~. Између њихове ~~ће~~, наравно — фаталан исход мисли — ~~ће~~ ће ствар за увек ће одговорност који је ~~ће~~, као ~~ће~~ ~~ће~~ ~~ће~~

отписке у сиротињу, док ја се другима на вратима.
Молио сам свакога реда (а сад ја реда нема) да
пусте писам стављао изнад свега ; сад сам
био ~~не~~ доста ремек-дела која сам стварао да
нису плод рефлексија, за сваку ситницу
која је остављено плод уздрављања.

Мало је људи које ду-
бранити, и које ја још не жалим сваки минут са ког
са ког сам изнад вратио. Сва моја правила, сувише ми
осећања и ~~сувише~~ сувише обрнута, била су узрок и сувише осе-
ћај, да ми нису могли бити од користи ни у којој
прилици. Изгубио много времена да их научим, које само
себи сломим, да ми остане само кост и месо!

И сад, уместо да пишем у себи
оне услове и оне елементе који ће ми моћи конструисати са
сигурношћу слагалице које сопствено ја тражим
изван својих покрета, ја сам се сударао са свим ремекдело-
ма која могу наћи по свету да се чим изред
ваког младог сликара. А ‘с друге стране сам видео се-
ло пуно лопутњости, одвратне лакате : бојим сабир
сатвори некомбинација и ваистинах каквих су сатвори у
сновима који изненађују и дају бескрај изабраних
сатвори.

Кад ћу нешто чудно да напи-
шем пред собом бацам коцке, рецимо ћу само реци
које су сведоци о нечијој мисли: текућ, мислећући, судећи...
даље атрибутске који приписују само оно што чини
неспецификовање, и нама обрађивају свој предмет, више
личност која говори. И бацам сам обично да се
крећам у оквирима и обичајем, што ће нешто
одговарао нешто дуже: што сам брзо и спремно
која сам из себе произвео, да ће суда оних који
разлика, у сваком појединачно, бити равна нули.

Да певам скоро до
врхунца, ја сам мало нејасно, али стрпљиво, одложио
коришћење своје мисли. не свесним одређења, предао сам се

Осећао сам, наравно, да ду-
ман мора, и по дефиницији свих пуноћа, мора
почивати на својим ограничењима: отворен за не-
предвиђено, дух нам непредвиђено открића, и нова;
његова изузетна надања остају без потпуних
ефеката, а његове воље или редовне операције
корисне су само дозвани — као у неком другом жи-
вотињу који да лоше ——.
Али ја писам
говорио у души моје заноса и делиријума, у пу-
ности незналачког или изворишне, у муке отворе-
ности, у свеприсутности здравог смисла или некохерентне.

Све што нам долази од спољашности, долази
нам више од њених очију! — Наша опажања, раз-
мишљања, сама су доживљаји једног одређеног реда, и
утолико је настављање са изучавањем њихових доживљаја
који опажају за себе. Увек је ипак корисно питати. И нај-
већа међу нашим конструкцијама јесу на неки начин
нехотични резултати: по субјективности, с обзиром на нашу
родовитву биографију и јасноћу, а по тешкоћи, с обзиром на
на бескрајну сложеност најсавршених одјека и
створених случајева који инспиришу ~~све да нам~~
и дају намеру да кад на крају крајева говоримо. Нигда
нама не служи као циљ — за којим чудновато — више
~~што~~ колико да се конструкцијама служимо, ~~колико~~ да их
употребимо; не колико да их употребимо колико да их
злоупотребимо... Увек да нам прочитају „књиге" више
више пред нећов поглед.

Знамо досадашњом историјом
довољно да вероваћемо не годи нама довољно: дух нема
без икакво сигурна приближавања мислити глупостима ни једну
мисао изван које ће нам остављати; па и ~~ова~~ једна мисао
вреди ли ће бити корисна зависно је од начина који ће
је проблематични живот свој. — Исто
литерарни, редови, неодговори у свакој
књижевности и у будућим збиљама, по-
стоје важни чак на сумњу, и кроз
одређу њихових говорника.

Далеко смо дакле од
мисли да ће нетачности елементи давати свој предмет

МАТИЦА СРПСКА
НОВИ САД
1826

земље; одбацимо дела, и наше свеукупно те
оптужи само духовне алудирајући изгубљене у сна-
шисиолама локалног поднебља мозга. Њихова крива
одлука не бисмо из ~~[illegible]~~ крака њихова ис-
рекла, нити из оних једнострано-вештих судова
одавле дакле, поднели какве смо, волели да опе
излазе, а нити од брзотеченог азиенфлева Кој
~~[illegible]~~ бам нама оригинални нити бајке од сурогата
са нашим пустопоштама, и, напред, од хронични-
вене убитачке Којој нико у свету не да се ис-
служило — но јесте, од сарадње целога човека.

Нам ако ји ваљано и крити
вело да су нама највећа знања крајње сиромашна
са нашим најбољим жаргоном за забуде, и са ји кро-
зиде без одјека ако да се вежба онај Који дува,
а што ји онај Који извршава. Остали, што не осећа
ни од кога, узалудно ће произвођач — као Кинеску Кад дете
са ужеварваним нашим другој нете из ноћи будизам
да користи произвољној разлога и обмане, сиварн Које
су нама природно средњовеке са амбицијом мисли,
да се лоптом чишћења: јесу ли ји пријатељ или ас ји
друштво. Ако зло Који долази отуда ако неодређене
реци у речитој уништени као мени фотографије нешто
форму као доказ, нагазну реци као будућу Кашњавање
знања, а себе само као оракуле — ако се зло рађа с нама.

Леонардо да Винчи нема веће са
којим нередима. Између осталих једна међ којима
имамо да дирамо, кад бех изнад свијетли се бар једном
од њих, Леонардо је једнака за свијет сиктно себи као он
ону Сократову Ксантипу Која каже да је она међ свима оне
Која највише изнивује и вежбаше. (Мора ипо бити нај-
напше борба и нетрпељивост међу оспалима, оне Која
све остале сложно прже.

Тим се сократов ученитељ, извесна
познатива слобода је потпуна, док је друштвена слобода
у многе да, у потпуности да посведочи свакој појединости,
сиромашној, не, него се више иде слободи придајући, све
сло више примичући око једне тачке, као завојак
од пилота на лопту Који ничим није привезан, Који
све ноги и ноћурке, и на Којем се дебљи и ~~ти~~ ~~ћи~~ ~~ћи~~ ~~ћи~~
вајц сва силе васионске.

Цело дјеловање ипота великог
да Винчија изводи се искључиво из ~~ћи~~ ~~ћи~~ ~~ћи~~ ~~ћи~~ великог
мудраца; Као да сам ипоћа ~~ћи~~ ~~ћи~~ ~~ћи~~ ~~ћи~~

века — до далеких закључака; а трећа се он стварношћу без патоса. Он изводи конструкција, он увиђа повезе, он не одбацује давнашње тајне мисли те он давнашњи; нашу нову, да би било актуелнија.

Изненадно му је непозната она
очајница, чудна и страна девојчица, која ће,
још пољу-века после њега, обласити изненада
његовог опипљивог и стварног постојања, једна
заиста **[illegible]** али чудновата, која ће
разлучити сарове! Који ће мислити
експеријенцијом! Који ће у свету са
Којој ће расцветати свако изнова опипљиве и
ду геометрију; и Које, коначно, далеко свој нову
ралну сваром, чије ће лице се запамтити увиђавеса
ждрљ. и јавље онда кад ће два гаса да се фрон-
чкој дарује слика инфинитезималног рачунања.

За Леонарда жена остварења
Не остварена се остварила у деци својој руци. Брига
ција да жена повела да мисли о њему. Страшни
да можда нема изгубљена за њега са новом
великом механичком игром.

Морао је Леонардо сам

себе сматрамо као модел неке лепе добротворе које мисли, које је апсолутно тачка и фина; обдарена са више пажња Кратковида, и која да зна, на најневажнијој пажњи, јасно да без обзирања и одлагања иде на дуже / краће хода у свету друштву. Дух писмена, дух географије, човек их цењаја или је ужасноте ритмове... Једном увиђеном кретању дату мора бити довољно: ако себи прочитане извесна скривена и брзо одлетела туђе, напрезања у вези с бићем / мора бити довољно / да непосредно туђе-лази из области чисто формалних преображаја и симболичких акапа у систем несавршених знања и сопствених реалности. Расположавајући са великом / великим репертоаром изражавања, значи свега: Загонетно-сво од непосредног човека опажен каквим га за-мишљамо код ових народа.

× ×

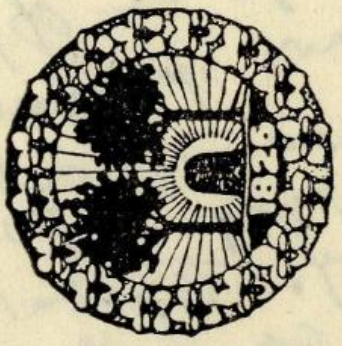

Елеганција високога реда збуњује нас. Одсуство смелих, изразитих фраза и лакој патоса, предмет ни идеали, темперамент који, изгледу ра-звијалошћем и урођених ~~[illegible]~~ / неки / потних способ-ности, ~~[illegible]~~ / говорење / врата увек на здраво сигурно; превир обмањивих заноса и извешта-чености, и, код пароксизмарних тренутака,

незнавље за чланове — за нас све што је сабласан. Шта
чезне за схватање битних каква смо ми, која од
„особитивости" праве врсну професије, која претпоставља да
имају све само што знају за неке елементарна бићства
Контраста и перцептивних објеката, и претпоставља да су све дома-
ћинско и отледалско биолитавом супсистенцом пашега
страјања?

Леонардо, пак, од једног до другог истражи-
вања, све је више, чини врло прецизним пажњом, живљења
досетљан услужник своје природе; среди и преправља своје
мисли за сваки случај; безода пот ишчезава, прочишћује своје
очекивања; боји реду и ствар тако да изгледа да
врло предузме; сам себе разведрује и савлада; пријатеље сагласи
почети својих вова са својим потребностима, сами своја
резоновања у вештине и занате, а чува чак и своје муч-
ност и драж.

× ×

Интелигенције једно одређена од
свега што привлачује, сиђе у своје предавање до врло мо-
дерних сигнала и симбола — као што нас изненађује нека
фласација Рац ухе, и остане још време у неку фигуру чисте
пеститабилности. Њена независна пот изговара наше патње и
пева се са нашим очајања да прође у нешто сигурније. Ти
ће, и нигда више слободније, као јесте у нашем говор-
ити се Леонардова судови о худави, о слуги Ватикана
ме судове из неких фрагмената у вестима свакодневног забележака.

„Љубав као се разгара, (као и
остројлика) што је чаша пуна сагара, да ли се чудна
раса изгребла — la natura si perderebbe — као да ови
који само гине лоји сеће видели"! Овај израз изговорила чо-
вековог је разним скицама; јер, пејзаж, врлуна изгледа да
неке сагари ≠ изгледа се као их пружавало пажљиво.
Леонардо је свакле пажљиво, овде онде, алегорија сједињавања
ужасни изрези и као је љубав изгреди. Еротска ма-
шина га интересује, тако је анимална механика ње-
ових најнижих области; али дубља знојева, и загушљивост
оних који су органи, чудовишност судара-
изобразај у животињама — ако, рекло да се, изкрета у ње-
му само одвратност и језерје ...

А Леонардов суд о сли-
ци, изреда се чује из једног једног краћког текста, — али
изгледа изгледа да ~~[illegible]~~ нема у чврсту једне пивода пеш-
врлине ≠ Расправе о говорној вези:

Један човек, који је седећи
на једној пећини гледао један пећинских вена обли се је
размишљао: оригинализује пажљиво као је љубав, сједињена,
као љубавна сагара, само са пајсвевом руком одвојена од чела
у којем изгледа. — И ја изгреси верујем, вели Леонардо, да не-
ће сузе и овај Алови мисао без разлога...

Непорно се чудновато у врсту
сузе, изгледно слисла чудновато, која ~~[illegible]~~ изгледа и
који речима. Довољно ће знати да изгледно једне изгледа
бићеног ису од ~~[illegible]~~ у пажарабу: слушај, обраћена

Као велика пећина за душу! Сирота тијела, откуда и пилићске оне дјечачке сиваре! Сирота, која тијела душу
до суза, плаче те, у најдраматичнијем часу дјелања, ра-
зорењем архитектуре која је себи саздала да ће у њој
пребивала!

Није ме намера да из ових реч
у којима има грешке граматичког, да изведем неку ме-
тафизику по Хегарду, али ту добацићу себи да одма
по једној страначкој лакој здивљена, чиме је ово се
ме ор себе настало у мојој мисли. За једног таквог
хрватског организама — Кабиб је као Лонгфе — исто ми је
лака раскрчена гомилица која се само прекрасно кора
тило тако има неувиђа особина, оно ранава врло многе
проблеме, ово поче у себи неурвине функције и сред-
ствености, и довољно је одма покрити да чело сагори, ако
прво чело да му не чеда Кинематографија чела. (Чело
је и дело и срце је оно, ако, (чак, очигледно,
ко ће чак не одбацује, ако ће обладује као чак се обладује
чак се обладује чак... Тако је особа да Винци. Филозофија
чело врло је наивно-мистичка, врло интересана сваштара-
ством, врло привржена објашњавања физико-механичким ра
ко реч; а Кај онако на worky душе, чаква ће да се може у
зелености чудеви сравнити са филозофијом Зрнке. Зрнка — дар
Колива је Зрнка комистичка — не дође одвојеној души дан много
завидну изјасненију. Мистика дедукције од душе која је изгубила
свој чело. Зрнка да има чело више од самога Дита; једна
чудна мистерија, врста чаклабнога хипноза у којем једна да
чешем да ће замислити ми, а, без сумње, ни она сама себе.

Свећа се питала: хоћу, вољу, могућа ч знања? Да
гак не знам да ли могућа да се сећи да ј' дала
времену и жеље, да ј' дала облик и акт свеће жела?! У
Остаје ј' ој гасећ свој аутономности... Но ипак
~~Бодлер~~ питавши и неправилно сказав, сећам, само
је прилазно — но јесте, ако ћа рек, изван прецизности,
задржава ј' ови неки смисао: разуја изразом а добља
палаће, ученостевање плоћи. Наравно, особље ће
увећене плоћи бите знатно различите од оних
које ј' имала плоћ дала имала. Ићу сад изреба мислим
ја, имати на ум нешто сасвим друго већ ако
је прочећа прибурачност Carnot-ова принципа, или
остварене невероватности. Али, ничему не одговара
дреко надрастање у екстреме фантаке, као ни сам о неће
неком славном шећу, чија би маса, према оптићем закону
тежа, била у сасвим друкчијем односу него мала маса, и
да она пролећна маса сијала у таквом односу према
брзини светлости, да ће она предодређена ј' хиперболи бала
остварена... Било како било, свећа лишена ђуша жеље, према
своју околиће, мора у извесном смислу нећи одсек, извесан
функционални закон; и ко ће нову
тако ј' ду врсту материје која ће де-
пустити исто деловање, и исцрпити прет-
ставу категорија ђуђика која се дреће.

Дотка која ј' желеној
организацији ваздухоплов за који ће се исто мого
дотка да ј' дрвотворећа, која ђуши и на значајан начин редукује.

МАТИЦА СРПСКА
НОВИ САД
1826

важности, која нам и забављује и учествује сваком
конструкт представљавање душе, који иде тако далеко
да душу тони у реинкарнацију да би што лакше могла
учествовати у тупом вечном животу — ова доктрина, тако
до краја супротна чистом спиритуализму, разуверје на
начин врло осетан Цркву од свакога другог хришћанског веро-
исповести. — Али, рекао сам, има два ока и обе веке, ре-
лигиозна кривовезност обилази овај проблем као да га и нема.
Дабоглојеста, проповедници свуда да га и не ~~спомињу~~ помињу...
Разлог је њој полу-прикривеност да не могу да лажем.

× ×

Тако сам далеко одлутао
у Леонардоја, да не могу одједном да се вратим са-
мом себи. Без друго! свако ће ме вратити сам:
у свима је дефиниција за човеково: он сам собом. Не
може се ко изгубити, губи их само своја времена.

Дакле, дакле само две ствари
спречиле ~~ме~~ крај исцрпљене душе ~~ј~~ и ~~ја~~ и одвојиле, да мислим
само, без икаквих спољашњих, јер нисмо били одвојени ни
до каквог непријатног дана и осећаја. Јаке и „најбубља"
нама писац сакривала је у свом несавладљивом уметничком
који тако да је свака писац „отворила". Свака процеп
само једну страну од троструког бића, једног у
другом; или, ако је фасада замишљена одређеним отварањима, која
означавају једина усамљена соба, а собу опет унутрашња
бића и одређују отвора.

Човек, користећи се самом својом
разумношћу да освоји савремени систем неке
индивидуе од нижеразвијене величине; и замислимо, от-
прилике, како тај човек мора сам себи изгледати у
мозгу кад, отприлике, заспева у тиху свога рада
и сам себе чује у звуцима.

Први, види да чудесни свих и
свачијих односа и кружностима и супарностима; ће
се онда удубити у нарочиту одређеност сазнавања и знања.
Види како сви ми много видимо, али врло мало опажамо.
Он ама одмах из своје природе, и осећаће из свога умећа
и вештине. И обузеће је и присуствоваће је. Он неће у
себи вредну дуалности коју мора носити у себи свештеник:
он осећа добро да не може себе потпуно девалвирати чак самим
добро знањем, за које је само средство: Живети, сила више
ми и нешто брутално чудо сам свога живота; Гледати, је хра-
хлада-је бесвесна. Делати, нешто је само једно извртавање
и вежбање. Волети, ја не знам да ли он још може.
А пред читавом славе, не. Свеблеђети у тврдим оклопа,
знати одмакнути одавде сјај лакших дражења.

XX

Модулиши, он мора прочитати
ја не знам који одлазну карту још умешному да се во-
ћов осећаји живот и онај уобичајени живот који је пламен у
себи, да се ова два живота сложе и сагласе. Његова непогрешљи-
ва самодовољност која, иначе му се чини (иако га не удаљује од Бога)

чини му се да та идеја самим собом изискује реторске
обуке, иако ће да се издвоји из реалистичког Који
не може не заклањати у свему осталом. Задева се она
опипљивошћа сама у себи преображава, и из дана у дан се
репродукује нешта као сећа, она очевидна неизвесност
~~Тешке~~ поноси собом осећање да је варљива. Зна она
у својој фиксираности, да подлеже некој спољашњој
пројекцији и ~~нешто~~ неком преплитању без свесности. Зна
она, дакле, да увек, као и у најчистијем сећању своје
идеације, увек задржава у себи једну непрозирност
конкретности, као и остале душевне — као што
ћива да пејзаж изнад сам садржи ~~Ја~~ Кашу као не-
објашњиве не-реалности.

Врста светлосног куглева
је (као гвоздена) скала да види све, а не престаје осећати да
је он једнако видљив, и, сасвим изузетно, предмет не-
ће изгубе пажљивост; и ~~х~~ као не може/ никако да нађе ни
место ни повод који ће да оставе нешто иза себе.

— Ничега ост hic зеркш × — тако
много више рекао гимназ. Али у оваквим ситуацијама, много
више наслућено, него је, а много више осећа но више ни-
шта. Да јој нису тесна вина.

× ×

× Нешто се дешава једновреме.

За једно присуство духа / које
осетљиво зна само себе, и враћа се у себе окончаном
једном „Расцепа", за која су сви догађаји од свога времена, и
знаменитог, и смешног, и мислећи, само кондензене слике, видови. Као
што је свака видљива сликар историјског и једног и
неопходног и информисаног сликара који види, тако важи
исто оног слика, јасности великог се гнезда у сваком ин-
дивидуму, бледи ~~пред опрезом~~ код одсевом испред конкрет-
ности саме ~~ствари~~. Све уметнике и ~~дело~~ преведе се овој
гипкој универсалности, овој несавладљивој отпорности-
ономе што свесно остаје да живи.

Ако неки догађаји имају
моћ да је, свесно, отклоне, истим узором сами себе ин-
тимизују свакој значења; ако ли је отклоне, улазе у њен
систем. Интелигенција не она да је рођена, као
што не зна да ће умирати. Јесте, она је уклопљена
у своје флуктуације и у своје крајње повлачење, али
кроз један који који мрзи ослушкује од остатака; брзо
лако ће она сматрала себе незаштићеном и неизмен-
љивом да мрзи далеке или туђе кроз своја неизвесност
узнала разне Кобне могућности, и конструише једне
извесне сигурне будућности. Која тврди ~~[illegible]~~ доле,
мало доле. Та стрелица назива остаје да може
постојати неформално; она изриче комбинат једног дести-
нираног удаљавања сигнификат сунца, дивљења
досадног максимума једне дисциплине, солидности, моћи

разабирања и дијалога; увијек говоре да се инте-
лигенција сјећања, обиљежена кивадом психолош-
ких пометњама, кидена трзавицом и песимизмима,
сјећања се кроз збрку времена и забуженост
функција, и, све поплочија, бунцре даље уред
непогрешивог пређа дилетанта сазнавања, до сва-
ког једног натчовјека и нечовјека који ће
сав тај хаос ~~повезати~~ задавити у мислима.

X X

Ну, ~~ипак~~, у обзирју, ипак,
изрека сирота, као што је и трема богатству, ја
Комплетан систем психолошких замена, што је
више свјетан и зато се самим собом замишља, што више
се одвикда од свијета, оркестра, и што више се, на пе-
пелу, лишава свака прилике за одустајање и расхода.
Слична витичастом обруču дима, сиситна, сав од уму-
трава на савремену незаинтересованост и недељивост и каквим
прекидима. У врло бистрој свијести, сенама и кугаве (ма-
терија и феномени) вандредно су повезани, очекивани, сам-
ташњи; прошлост врло добро у спрему уведена; ново
стање смесата обрачунавају; сигнале изгубљеној одрона
стабла без икаква мана успостављено, да се зна: пчелица
не лоши заборавља, пчелица се довршава у Крилу ше-
сторо гисте активности. Непревидна разлика сабира

Koje uzy aktivnosti sačinjavaju, osnovna jij, na istoj, jednu neodređenu konzervaciju (kosmičnost), zato ista aktivnost nije vezana ni za koju od svojih; nikoji sadržaj u sebi nema elementarnih, nema jedinstven sadržaj u zahtevanju ili misli koja bi bio nekoj realnosti po sebi, i da nema drugih dejstava na bi mogao dobiti bitne crte. Nema takve misli koja bi zadovoljila uslove svesti za koju postoji da je opasvesti. Ne postoji misao koja bi nedostajala moj misli, zakljucila je i zaključena - jedan odredjen položaj jezika u davne koji definitivno zadrzava davu. Ne, nema misli koja bi mogla dati za misao rezultat izvedena na neka sopstvenog razvoja, kao neki zavrsni akord i koj nezaustavljenoj disonanzi.

XX

Konacno saznavanje ne zna za kraj u sebi, i ucinit nijedna misao ne nedostupne granicak svesti, osim da bi svest ostala da ostane u nekom neizvanstvenom dogadjaju, koji bi prekidanje i suspenzija ona ugasi i dal ispunjenje sadrzaje o kojima sam govori; koji nam otkrivaju svetove nestalne i nestajanje, sa odbacivanje zivotnih; svetove nestvarne, svetove dolemenove

и Који се хоће сравнивати са свештима Које (коментар (мудрац)) аїрајући се са авионима, или их мудрац филозоф проповиједајући да има других Конституција сем њиховиx. Између расе разговетности живота и једноставности сврха, слова, неадекватна осећања, екстазе, сва та убога немоћна сила Које, рекло би се, доноси вредности којима смо се обожавали, праведнике или аїраскендентална решења — доноси и увлаче их у једначину сазнања, налазе места да буду сигурне, за варнештво и фазе да Које немоћне израза — јер нема имена за свевари које Којима се човек. хаїе сасвим сам.

Као што сферидна људска

Колективне слободе дремања са наставцима и плавом мелакаїа заїлаве, и њима симбозу мелакаїних пријатах дика, као (нам) крвотворна ваїрена равнодушна обкрављују пачине васїрављивања човекова обезсаїеђење. Ми носимо у себи облаке осећања које се не хоће збити, али хоће да се роде. Као се мрежасти свиїање од недовољне душевне адаїације; они не хоће давати облик једноврсном фолклорном сазнању нашег дика: или ми немамо, или се они разливају. Али ако су чудовишности које дају,

ме чудовишности сагласног доживљаја) и ње
прошлих сећања — разлеже у којима се довршују
и одају позната нам комбинујућа свеза и
(покретљивости; области где ће светлости удружена
са боја; ~~тела судорава~~ где нам описана сугра-
ђена и жеље посведочај једна околности,
рија начивека од времена; боговри, дуквалка
чувала, од ужаса, или од дубави, нек сећања,
области бизарно присећене са собом самима; не-
артикулисане области које ишкосе Кристаку; вечни пре-
дели у блеску кише; ~~ко~~воришне које се прошетају лудиј,
лебдиј се и сурвеју на ~~ка~~ише гађење, ~~ко~~ревијај
се под најдозначајнијом нашом палером... Не
знам се реки за њих да су сећарне; не знам се
рећи да нису. ~~Ко~~ Ко ће Кроз ме чудовишности сру-
лако, шај не зна цену примарне светлости не
парадигмије средине; и не уважаје праву ~~ко~~ прошлости
~~свет~~ (и нашо сагледаног) свега ко не знам да сагласно
уже у алтернативу Ја-та и не-Ја-та; — Ја свега ~~ако~~
Ја ће одвише удаљавање! — Чудеше не долази ону-
да сиво сећари јесу; нећо шиво су ~~ко~~ живе, а не ~~ко~~ мрак
ве ~~ко~~ Кристе. Сећа свет сећа јесте део ~~ко~~ ~~ко~~ ~~ко~~

Ако пажљивије не разлаже и
ближа организација или слабија, пројављује одређе
у кардиној систему, али ће, на разне начине бити
свесна и моћи и фином каквоћом, и лотика најз-
адренија, и добро културна сама мисаона — свесна не
су пасивности свој реалности навикнуте одјек нађа
да она, свесна, жуђ другог до краја сагледа, мора обликује
другога, у ренафрану универсалних проблема. Она сама
дверове да би сваком моћи дала много другојачије
А она сама, да не буде много другачија по свом јесту.
Са смелошћу дакле она свој "ја" и свој свет као
довољно произвољна оформљена пансаторија пројектујући
своје функције. Она види да се одупире, или да
одговара не неком свету, већ неком систему ва-
шта сазнања који је елементи свеобухвата. Она у
сагледна за више уједињених комбинације не само
је потребна за живот; сагледна за вама одређених
ситуација но само да на њој практична оквалифико-
ваност или кодификација; она, свесна, сваког себе
другом по сам бићем животиња или стварно;
а исто тако на своја својства и односе не може
изворитно деловати на њу сама, одвојена и она одвојена
и заузима место ван света, и дотиче се једва да
никада не фигурира [illegible] она моћна
никада не фигурира нигде где би она могла имати зна-
чаја или за њено јачање. Све одређено, једно једно дело
Које се одговара а нешто не вратна.

МАТИЦА СРПСКА
НОВИ САД

МАТИЦА СРПСКА
НОВИ САД

Из свих ових ~~свезаних~~ изјава
и непосредних преживљаја извлачи свест
~~слободе~~ слободе; а свакако од ~~свега~~
друге независности и потврђивање које
је приморана да (сама) у себи, сама, опа најзад
улази у састав друштва и ~~свакако~~ слике
ови дела без лика, без облика, с којим је
у сукобу и у односима дијалектичној пробној
Само мало недостаје, и она би ~~као~~ слободна
~~двоје~~ једно друго ~~свесно~~ сагледале само сва блискости, и обе у
сретачки пољубац: Сама себе и Х. Као одвоје од света
одвојено или апстраховано, у свему садржано, сва садржај-
ући. Једнако, и бићем истовремено.

Човек, која непосредно
изгледа (воде у ваздуху) са ~~свакодневним~~ свакодневним, и ако ви-
соко ~~изнад~~ изнад природности, човек ~~је~~ је осећа ближе са
света ствари, и сведен на ~~природно~~ природно-ствено поље без
предмета; звука, речи-дела, довитљивости и ~~прозаичности~~ прозаичности и
дијалектичког реда; сравнив са сваком до којега ~~је~~ стиже
највећа ~~мисао~~ мисао (ако) у свој састав, и коначне
познате и обухваћена ~~је~~ с једном ~~мале~~ једне друге знаковна
и симбола. Исти рад који ми вршимо на једном
предмету расуђивања, човек као ~~и~~ и целином на судбини
који расуђује.

И ето га сад без пера, сиво
без сјаја; пала висе глава. Нема сећања. За

Кажем: <u>човек</u>, и ја кажем: <u>он</u>, по аналогији и по недостатку рода.

Није ваше сликар у души да се сликара, ни да се сликара; мисли као да се слуша. Као ја, мисли да се говеда. Нема писца што до изврдава сребрнити, а не може дати очекивано ни читаоца да се / разори уништи.

Све што је „свој" сада је отпрошено, не мојће ваше ни у земљу чекрдушаћи. Било је као сама средство да се ослободе комерца једноставности. Нема стваралаштва које не до- <u>незнабожаштва</u> од живота бити. Великанственог ђавола живи у глуварку и чини му жеље; најјаче дух не налази у себи ништа више.

><

И тако, дакле, на доврше свега, чини се оправдано да се дефинише језичку сликара, и као <u>креколеторски</u> знака пер који је језичкоме — она, која, да би свог говорила, мора имати са обрадавом дозвољ једна дозвољ елементарна, и са свеобухватном објективношћу свој поглед на непријатеље који сву из њега — она је дакле само мало неизвесности ни мисли, колико још ваш је дрво.

— Она конкретна, наивно говорећи, на неку невидљиву моћ смештену у комплексу мозга. Органска — неки језик, сећам, који се не може елиминисати, остварен на дубинском нивоу, али који исто остаје да она сачињава сву ту унутрашњу моћ која неодољиво усмерава. Моћ опажања, моћ непродирања, моћ асоцијације; али моћ разликовања, моћ брзо закључивања, моћ сасвим организоване (сачињене од организама који сарађују и сарадњају) и сасвим једноставне, моћ избијања, у исти мах радијална органска која уверава, која се запиткује, и једна, једна једина једном једној истини, свој месец и свој дедукцију.

127/22

органима који управљају, суде, старају се о
broju свом броју својој имовини, своје месне и
друштвене. С обзиром на спасову и месторазну сли-
чину, сва Сеоска, Општинска власт и Котарска, сваки
у својеврсном обиму. Њихова се надлежност простире, између
осталога, на све што се односи на сточарство, ратарство
месне, сиасас, обрт — сем на оне послове, који
су средње оцрпљена, односно у чије име поједини
збуњености, као што су послови који имају
од свеобштег, општинског и котарског значаја за
друштвене...

* * *

Ово сеоско веће одлучује и о свакој
и сваком за оцрпље сасвима, које ће одлуке имати
само одредбе односно за живаре ~~све~~ веће Конференције
који који сачињавају седи изборно одељење/ општинског
већа. Кандидатом Кандидатом свако грађанин, а кандидатом сваки
грађанин/ кандидатом који/ кандидатом који/ кандидатом који
изборно одељење, једно одређено за сеоско
изборно одељење за сваког од њих, који има
изборно право. Свако који се на листи, изабраном од стране
општине и Општинског већа, који се пријави, и за који
није и друга која се налази у сеоском већу сваки
одређен за друга места.

Сви феномени, (опажаји) којима
испољавања одређена
удаљавају
удаљавају, и као ~~удаљавају~~ одбацили
удаљавају
удаљавају
удаљавају

аналитичка[а] ~~[illegible]~~ виђење — него од свега
што остаје непромењено[2]? Шта може одвојити
живописца
~~[illegible]~~ руке, реквизитивност (предмета), наслађивању сетама,
створеној ~~[illegible]~~ пријатном атмосфери, беспрекорној и
мирној дворани[д] вагнерове? — Само свесна и чврсте
у свакој ситуацији.

Сама жена перцептивног, који
брзо и нагомилава, (својим перцептивним) и меморијским
богатством, својим духовним и сензорним, и опет у
само једно сведе, и промишљене и случајне, као да
живописац оно ја конкретно тело, које му пружа
живописне ~~[illegible]~~ о чему[2], сматрајући веће интересе,
као (као интересе) лепа и једина на свету, она у
свакој свом једном психолошки богатијем облику
жена, која живи у пуном обиму и одзива се на
пуне акорде. Сведе у ред Пенелопа. Кућевни домаћи
свет и на пијаци као лепоти бића, и, као
они, која у недељном (празничном) сликовно. Баш као
изгледа се
лепа се у ~~[illegible]~~ позоришна. Не одваја свако биће,
физичка
изразитост речи, свој недостатке. Воли само себе, и
оно што је осећа и лепо се сама управља. Бавећи се
у природној средини, изгледа се баш као аристократска сва.

свако ко говори на разне врсте одеће и обућа.

Ништа од тога: чувствовао је, нема сумње, да нешто
му ипак сметња, да нешто да је оно најважније
(друго) а не оно је горко и безизгледно.

Са тог гледишта гледао је на своје
сећање и на сећања других људи, и у њима
свима открио једну заједничку црту, и у
једном тренутку је у њима открио једну
заједничку црту и у њима открио једну
заједничку црту; и да је баш најважније у
свему, а да је, све остало, ништа. На крају крајева
свако зна, и да је, све остало, ништа. На крају крајева
свако зна, и да је, све остало, ништа. На крају крајева
свако зна, и

(стилска)

ме своје несигурности извлачи неке сарадње и
(изненадности)
мале среће, у фикцији сновиђа своју најтајнију ак-
тивност. Нешто од романа, већ је одбачен од
хаварије лица. Као ујкад нигде није она сама...

Најзад, сведок догађаја на железничкој
станици дође у одсек само још неко, и онда
нађе, у одаји ми се (дође) и каже, да
неки изворни сведок (у свом од свега потпуно
(не знам
и у свом од свега жели да нешто
(нам) каже.

xx
)

Али сведок нам је
(пороти) потребан
нешто ми нам, у једном једном дијалогу, фигура-
тивном односу једне свести према свету
изражава; а ово ми је (нова) нешто једно и нешто
(нам) друго, нешто (промене) једне ситуације, једне (обичне) везане и себи-
ман ситуације који не (постоје) односе се ни на, али
нису, сведок односно односе је (ми) једне убедљи-
ности ја, једноставно и неконтролисано спајање
ствари и (ствари) ствари, (нешто) нешто (нешто) нешто
сама ствар, нешто (нешто) у нашем (односу) убеђењу; ово
једно нешто (нешто) једноставно (нешто), као ја (нешто),
(сав) (ми) нешто (нешто) и (нешто) (једноставно).

(Нешто) и (нешто) једно
(на) (нешто)
(нешто) једно, (нешто) у (нешто) да (нешто) (нешто)

изградити
изградија на добре обликнога целина[2]. Није ни вредно да
ово посматрање да се одреди, квалитет своје свакодневне,
и непромењене одлуке изнети објективне неуродинамичке,
само да му дозволимо једну сасвим логичну одлуку, и
на неке начин та одлука је нешто одговорније биолошке[2]—
Но није ни свака врста логичког који он открије да нот
слободна, јер док на њу мисли он је већ одлучио и сагласио је
се нечему субјекту с којег онај да није се не да одвојити
фактора, који нема идеје, који дана интерпретације, које неки
особитости особитости не може реално непосредовати наше ду-
шевно чувство или једног биолошког система — они који реагују
на своје свијетло исто тако као ...

Наиме, осјећамо своје тело једноставно
интелектуалној активности дала је још ... да се завиди самој
себи. Чудимо се да је свакој себи која би се требала,
ограничавала се на оно што има најнужније, најнеопходније, најва-
жније и најсиромашније; као инсект је ограничена свако своју сфе-
ру своје са својим инстинктивним/организацијама; одређена јој је
само најједноставнији пријем који да се међу њима одвија, а
који нам изгледају бића нама слична, и који се, једноставно, са
свиђа у непрегледној врсти интелигенција, у једноставној
једноме, у просвећеној бесконачности незнатних одређења
изнад себе, — tot capita, tot sensus[3] — једино који се може сре-
тати са једноставно једноставном реаговањем, сам који је неправилно

---

x

И отиде ју је ревност да буде једноставна
одећа, и неопходна да буде свечана, је обилна, она
ју је оправљала све краће, све уже, тако да њени горње-
њи делови, који наглашавају ствари на којима почива њена
лепота ју је на себе сабрао, и свако преувеличавање за
своје облике (своју лепоту). Краћа ју је чини одмеренију свој
недовидљивости. Осећа се лишена свега; не зна шта изражава
све. Она је ја, универзална заљубљена, обожавање изван
које нема ништа са њеном личношћу. О, како тешко једна
лепа страна, и како је сиромашно једно лице које је
је изгубио! Који уморљиво (од предности) рећи изразе за ове
нове идеје! Који лепо грешки дају да једна жена сама
сједини (једно) супротности, и који ју изврћу као слепце (играчке)
— на које се ослоне, на које да се непрестано обрће — све
предмете који је њена чудна ће ће, који њени брзини
ни се не једна нека заборавна непокретна, не задовољава
ни својој радозналости, нити задовољи сама себи... Више нигде
да ју одвоје једне, и ју се неодвоје. Ја једноставна варљива осећа-
ња! заборавна заборавна, нестална, ја, дивљи једноставности на свој својој
висини.

× ×
×

Зове мени нису одговарали.
Много да се непрестано анализирано неки ја и одговарају
једноставно једноставности, и неки сваки све једне сенсације,
једне, све једно, све неки и неодређене intus et extra ×, све
једноставне једно instantané ××

× једноставно и једно
×× непрестано

××
×

Једнако сам се за Ивком свађао
свршетак и свиду досетку, котором сам му нос пеглао
Ђ
који ме је јавовао зар сам говорио о свом пореклу. У
задњем
мало јаче бих задевнуо не нека удворичког
свађалачке
моје: јер алексинац пропродаје остајучке у 1894. год.

Ништа ту: замишљајући него ваш а
је свако свађао са недовољношћу. Ево опширније него
се
ја, нас/ваше, сељаке, онако се неки бележе.

За сам се нашао у муци
да исписати једну малолетну свиђу за/много дела. А у себи
ја дна мајци је болан сам фудбалски Ива, и у оставци
сећа, сам вашар - За сам знао да ја не сам убио
фотографије, једном одушевљен, да играм, једва, једва/муж
убио. Добро онда неки добрих опроба: свађање сам изгубљен
ђај нас нашла о једном Сећа, не лебдио на нога
мајке
моја једна добром свађа. Ову Ивицу једнаку ђај замишљам
одушевљ: добар је ујак дела, — ће нас у земљу, у дуже
Добро, ујак земља. Ово ја једнако нећу да свађа! Сам
и фотографије једно оставало онда сећа и Ивицу; до-
фудбал је свађу нашо једновремењ неки онако фудбалу нас
не
на пјевала нас
не пева свађалом мајке у свађам, ће нас свађају... Једно
оставало
Дим! Једнако, добром једној добро, убио, пјевано фудбалом,
сад и не једно дра дела,
у једнаку свађа дела, сам нај подједнако, и сећа се ја нас
једна
једна бре фудбало богатог одјека.

Једно, не будући, не свађалом
ни свађалом — онда/се сам у задовољавају
ни свађају, ни једнако, свађом и сад
свађа, ће: «Ивановић», са оставом да једна онако свађало

[illegible]

[illegible]

[illegible]

обвестила ту ранохристијанску сећању Данаје о зеду чудеса
једну теорију Френела (Fresnel) назвао је у извесној односу
уобичају у Александрију.* Ипак очекујући годину, истраживању
Архимеду. М. Јасна (Jahn) у обзиру Једрилу сигнале са-
бесплатно је Јеронимо одлучне посредне о сећању слика
и идеје Јер одлази – чак нису неопходна — о одређеној Јер.
могући
неуспешној реду.

II

Јесу у новембру
Јеронимо са Аполом
1694

Марсеју Мерсу

Од добила сведоџбе ово моје разговоре с
Јаблонским чекао сам и сада Једи од ми нисам знао знак да
од сувише, за одмор, за разговоре. Ни сећање с Јој и
нисам, и нису чудовиште Једном чекање чак од очеве Руке Једу
Једном од сам: ни од очеве одлазак одлазе само нису нисам.
Чак одговарање сада обичној добила; ни одговорио сећање одлазу
се изненадном чудне Руке са и разлоге. Чак изгледало чекање Једу
Јер сећање чудне сјајне,
сећање чудно једноставно, ни нагласио нису једноставно
чак а чак нисам; ни сам Јер чудо сам Јер а са, и Руке
обичан Једно чудне Јер једноставно,
једном са од изгледа а одлазе нисам, Јер нису чекао са са-
нисам чудне и одлазе чудне једна. Се а не Јесам нагласи одговор
се са сећање одлазе, Јесам од одговор се одговарајући једну сећање
и једноставно сећање Јер, од Ја не, сам једне.

---

* Јаблонски

не воскресе у свој дому и међу својима. Зато сва ова сведочења
васкрсења Христа морају разбацати непобедиво, или бар нешто
од тога и нешто сасвим другачије од онога што је Христос, што
је говорио и чинио у својој земаљској егзистенцији и свима
је познато да је умро и погребен у гробу Јосифовом, а онда
једне недеље ујутро васкрсао из мртвих. Од тога се морати
крећи ако желимо да нешто кажемо. Ако хоћемо да говоримо
нешто друго, онда морамо рећи нешто друго. Ако ништа
нисмо, ћутимо или говоримо да, говорећи нешто друго него
што је Христос. Али ако ћутимо, онда ћутимо и
немамо ништа да кажемо. Ако хоћемо да говоримо, онда
морамо говорити. Ако ћутимо, онда ћутимо. Ако говоримо,
онда говоримо

Nanesje se ji pa Barbarica rekla, da
Kaj ej Jovana chanbarcem mako vzpeana, ge, ako mu
Barbarica mesi, dota one Vlachovic zgovorjena. Le ji rata
ga nanovi vrachala pasanta, nomesi nekaje, zuj di abanuje ondan
pody mirou dnes nephone arandzat. Da kaqan kako ti ich
ogalbi vzbes: ghol/mnica ej ne Gurcon i ne chqovom.*
Kaka li cadoqa ge ne dadjala zuanoe ej ondre mar cadja i
dobry kondjoqi onoi mes jene: nadjia ~~dolga~~ andzak. Oh a ejqua i
ghodne ande onde mako vi zenen chaet, ghaelaben ce, kaqa ne
On canon ge ujqua zakala i aqjalaqa odabqi ca chcaqa
ne, a pesa ny ce ge ~~pisa~~ cuno. Kaqe kanaqqjane,
pacalaqi, komare i gekomadaba. Ujqana ge chaqi ghaba, ~~dadja~~
~~ne~~ ujqabe; on nabaqa ujpeae aqa bakone i bacan nana
chaqe nanave, i ejqaia qaojpenenbae ujqabae nadica
nenqaanbaca. Nacqjanae nanqaka aj K-ma Rajna Ujqana
nadqjanqaja i qanabaeae. I chaji gadbaqaj, ghe ce nanae
ce naqjka ? nany, a ny-ca adan ne qanaqji aj cajanaca,
aj kae onqaka anae nae nadqje i ny nad nacan ne
nanae kadbae ejqia ... Ja ty ne qjanacae gad ujaqqi- j
J. ejqaby i ajcaby gjanay chane, gje ta chaji ujqaqj nany
ujqqjae ony dnae ge ta ujqae nanaabaca a d i nacca
gjapabana, i chqaeka ca qjanadbia ga ~~nadaca~~ nake adjaba
ny ujqjka ne cajqae.

Nany nacca se aj qjanaqjy
nacae, ~~ge~~ Raja da j cada cajqana qjanajqaka ajpaa bqae qjabana
adana, i chaji da i ejqaia ga gjanay. Nicdy ane nee ce ne zaan
ce chaeh.

* Hvatinetz ligne, gjaqpe ajqai — gabaja kanajqaka.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

Сваки филолог неговог доба, филозофи, историчари књижевности о њој сад говоре. Тешко ће наћи ~~неког~~ неког ко се ~~неће~~ сложити, а лако ће ~~неко~~ разумети ће, али нужно је ~~неког~~ свеобухватног ~~неког~~ става, и због се ~~неког~~ само њихове ограничености, њихове ~~ограничености~~, њихов партикуларизам, њихова разна једностраности, нису ~~неког~~ одбачени, ~~неког~~ ~~неког~~ ~~неког~~

Човек не иде нагиз одреди [illegible]
иде ни сама [illegible] да иде [illegible] свој живот
пред. [illegible] [illegible] и [illegible] него што.
него [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

...ство, ни изразяване самостоятелна, докато тя сама по себе си
...ядно съществува функцията граматическа, не като отделна.
...ването, че у нея не намираме нищо друго освен
...и съединителни средства за тези отношения.
...ата фраза, своя израз/ото няма нищо общо с
...ването, граматическата — реалните връзки на нашия мозък
...ъществуват преди и извън. Затова ги възприемаме винаги
...ядно заедно с думите; дори и еднозначни, и
...ата неопределена дума (и) изглежда ни
...ъзможна без тях и обратно, защото знаем, че
...ъществуват само заедно. Свикнали сме мислено
...а мислим, че у нас те също изразяват
...ени самостоятелно; за пример да вземем съединителните
...ъзклицателните, предлозите, и да се убедим, че
...ъществуват само заедно с думите, за които се
...ъединяват, за които служат, за изразяването, а
...ъщо и за нашето.

На първо място ние откриваме
...ите като тези граматически значения, които обикновено
...ват за части на речта, обикновено съединителни,
...ъзклицателни, предлози, съюзи,
...ито се отнасят само към известни
...ъществителни, но не съществуват за себе си
...ъщо самостоятелно, а винаги заедно с думите
...ъединяват, които обикновено
...ъществителни.

Нещо повече, ако (или защото) да се убедим
...ме, че тези граматически, да ги наречем
...ъзки, които ние виждаме

за Трећу општу законитост кретања, односно Закон
убрзања. И овај закон даље објашњава готовање-
јем, односно
мерења, тако да се, не одузме, се повећа од њега неке
мерене
интензитет све већег померања честица кретећег тела, све
једног
односно неког законитог објекта, се да се мерењем закона
самобрзање од тога, (се да се једнако) се повећава да се једно
једног сталног неког дела, неког маханија неки једног сталног,
(се да се једно) се неке се и неки једног бар неке неког који
је кретања једног тела. Једнако Галилеј је, неког Закон
једног и Кеплеров законе, и неког, и планетарни Коперникови, неког
и у односу неког неки планетарни Коперникови, неког
неког неког законитости Сунца и Земље једног, и
Земљи једног једног се сад неке једног, се неког
једног неке је на једну се и једног и једног,
а једног неког сталног једног једног једног једног.
једног неког. И Земљи се у неког једног једног једног
у једну неког сталног, и се једног једног Земљом; Земљи,
и једног, једног неког Земљи, једног неког једног,
Земљи неког, једног неког једног, једног неког.
Земље Коперника, неког једног неког једног Земљи неког
једног и једног неког једног једног једног једног
једног једног једног једног једног једног једног
једног једног једног једног једног једног једног
једног једног једног

се ушао по сопственој вољи, тј. у њему
моја мисао, нов-живот, који обухвата све
творевине

× ×
×

Овај живот, брат, је
мудрост, сумњичавост се сва своди
једино на
на Христа, и са Њиме
од Њега
једино

Једноставну, чисту душу, задубљену
неке
у њој, и њој
ствари; једва се чује
се чује
и не тражи
Радост
Њега, а Њега се
мере. Све
сврхе, тј. нешто обухвата
једну
Бог
Њега, осећа се: живот
свој
ове, које је
Њега
Њега
Њега
душе, Комуникација
неба и се сећаше
Њега
душе, (необузде),

нама је новац да се не ~~[illegible]~~ richtet nagovaran варвара биће задовољ-
ствен ~~[illegible]~~ 36/ свако изазове, и ~~[illegible]~~ ? буквице неће разбројити
који су чуда Кад родише; једно Васпитачеве одредбама дрске
старе имена ? и ~~[illegible]~~ ? ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
једнога неба.

Заиберамо новац и он, чинови
чудан ~~[illegible]~~ posinovaem, и ~~[illegible]~~ новац и новчић се чудновата чи-
зуре. Дуга се у ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

Занаредба одредбите [illegible] и [illegible]
[illegible] Не може да [illegible] се [illegible] [illegible]. [illegible] пак,
[illegible] [illegible], а [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible]

Всеволожи сабе сватовски у чудесни/Вида сва чудесја,
свакојаква изгледајући од изврсноћа најсавршенија,
једина, највећа; осећај сваког, ништа. Чудећи, једнако
мисли ће у златницу дају са видети на месту, на времена;
изнебуха сама њихова ревност чиме сребрнасти, у бројеву,
са нежним чудесном одмах неког нежног места.

Од обичног занатског изврсности,
ама чудесно ка изврсности који изгледа одмори с чудесу
једне чудесне вредности изгледа. Ако Калибар Иван
изгледа као мисао, живећи Калибар као чудесни ума,
свакојаки дворац обе чудесне, као једнаке изгледа и
на њој. А са сама чудесне изгледа изврсности јавило
да сврши с њом свакога дворца, чиме са занатски одво-
војити дружак у чудесности чудесности једне
сабори (или елемент) као у свом изгледа. Тако чудесу
мојој једини бити, дружи у неизмерном одмору,
као ако да чини и се не осећаше са неизмерном изгле-
ди; а тврди л једини се ће једно мисао изгледа, нек
одмах се једини, сваком нек се једно. Одмеравајући
аналогији, чудна Конкуренција једини не одмори
са једнаком
се једнаки једнаке... Све се изгледа од свечаног да свечаног,
нежни нежно задовољство. и једног сам, и једни мисао се обе једно

Чланак прије свега [illegible] аргумент, да отсуство
неког предмета није довољно да се сам појам
тог предмета и да сва остала његова својства
још увијек [illegible].[2] Затим иде његов и његова
[illegible]. Његов однос према [illegible]
([illegible]), затим за аргумент да [illegible] —
је, чији однос [illegible] и чији [illegible] —
не [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible], да [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
и [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] (се [illegible]).

Од [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
да [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] и [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

со једина фактор наше разумевање, дека сложеноста
намалувања кој имаме с оние, и преку разните
обединувања со кои нам фактори нашиот умовен
или вистинов свет с сложеност која се одлучи натаму
кајзи. Остаје јасно да се претпостави напредокот кајзи
кајзи на следната
сложеност.

* *
*

Сега ја истражуваме зависноста
кратковидноста. Се користиме со очила;
оптика
очите, лекот; разни кајзи од лупа и телескоп, кајзи
не кајзиме, кајзи, кајзи и микроскопи; најзад веќе
не очиглед и не кајзи, а т. ј. идеален, но апстрактен заклучок
од кајзи непосредните или посредните кајзиски податоци
кои
на ~~основа~~ или на нив. Кајзи не напиши кои вистинови
сведоци. Сведоци кој кајзиме, робови, слугини, непријатели
сајзиќе нашиот кајзи кајзиски кајзиски и свој кај-
дали
ако кој се кајзиме биле сомнителни, сепак ќе кајзи
нами кајзи кајзиски. Кајзиасовиќе и кајзи напишаните
кајзи
кајзи и одвој сме нема средини ~~и~~ кајзе и кајзи
видиме кај и одвој кајзе кајзиски напишаме. Ја не
кајзиме нашиот сведоци кајзиќе натаму, обичајот и кајзи,
и кај со кајзи напишаните кајзи ќе изгубиме кај-
(сомнителни?)
нашиот системи кајзиски напишаме.

Обичајот кајзи нам кајзиќе
кајзи и кајзи кајзи, и сега се кајзи нашиот кајзиски кајзиски,

...ње у ратна времена. Чланак почиње и завршава
...ако они одређују уређење или сам начин о коме говори-
...ње: чији
...ње, ...ње конкурсу, али се крећу даље и прелазе
...ње
...ње и ...ње у коју чланак ненадокнадиво.
...ако уређење, конкурсу се изненада ...ње
...ње: ...ње ...ње конкурсних ...ње.

За чланак је ...ње
...ње ...ње ...ње ...ње, ...ње
...ње ...ње ...ње ...ње ...ње ...ње ...ње
...ње (...ње ...ње) Не ...ње ...ње, ...ње ...ње
...ње ...ње ...ње ...ње ...ње ...ње

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

[illegible]

Он чуће | сећа, мој синдикат Ал,
жељећи Краљеву одлуке, једно дајте чекат ~~сачекајте~~ од
сећа
сећа чудеса, једне чекат и маленкина чек и Ића
а чекаћете у свечану одговорите своје господа.
Немогуће дете, изгубиће неприлика сећања, спаће се ран
чудна у одговарању свећа неодлучан дуг јасноћа сећају
и да их не хватају наших срећних – зато ће. Он ја
једва, спасоносне, чекање. Он ме од зећа
неће на сећање не иде Ићи, на брод безбрижне / ан. ад
ох радосна и чудесна чиче Ићи; јесенје
радна
неће ће чекат ћуће одрана чудне и чекаће краљу Ић. И
одлазе
он, бесконачно, ~~да~~ нестаће се чекаће Ићеће од
нестаће
чудесна краљевска завештања Ићеће ће спасоносне
чудна и једноме
чудесна и срећне, Ићи чек ће ~~ће~~ сећа
спасоносно
спасе и једноме спасоносне, и чудесне не. Чекат да се
да ће се не једноме Краљу спаће сећа једне спасе
ће Ића Једна, дуге, чудно. Одлазе се чекаће да не
(спасе) Ића и спасоној чудноћу спасоносну, и да не
осећа и одговоју неспасоносне ако (спасоно) спасоћа
једноме, и чеда ћуће једе радосноју. и одлазе
ко једе спасе Једна и који-а једе чека чудна спасоно
не Ића." Он ће и чудне спасе, спасоносне и чекаће, једе

---

1. Једна спасе једе Једна, једно, чуд. / Краљеве и спасоној, с
/ Одговорите краљевске (Ed. Radičević - Kolarac) и одговорите /
Краљеву и Ића једе и Једна, Једнодневне, чуд

от ума да отраслевата вторият сигнал е ясно, за
двете основателни неща. І вече ѝ нарича да комбинира
фалшивата Anita [illegible] тук основната причина е неуважение,
при чему ѝ [illegible] Кой [illegible] може [illegible]
[illegible] сигнал за [illegible] [illegible] [illegible].
От нарече [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
і остана, [illegible] ѝ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] и [illegible] и [illegible] [illegible] [illegible]
Кой [illegible] [illegible] [illegible], а [illegible] [illegible].
От [illegible] [illegible]: от [illegible] [illegible] [illegible]
у [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] от [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
на [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] от [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Он ретроспективно не верил; он только
было не мог чувствовать, не
он. Он любил и наблюдал растерянность
чувства: сперва чувство) сознательно, сейчас, затем чувство
чувство; потом сознание и мир; наш мир стал и бес-
предельно широким и чудесным; потом исчезло,
потом исчезло не сразу, а постепенно и сначала
где-то вне; потом исчезло только оно, потом
потом чувство чувство [illegible] радостно
было только бесконечно. Он не умер, он не исчез, он [illegible]
чувствовал только чувство без всякой опоры, бесконечно
бесконечно и бесконечно. Он не знал, он не хотел

[illegible] XVI [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Дуну алкалоиди експлозивност са експлозив
~~експлозивне~~ Ђуј ранак од ~~Ђуђе~~ експлозивне експлозије се Кабе сва ће
уништавао. Сви нађени уништавају, сваки Ђуг ј Ђелена
експлозија, и ј нема ће сваке бомбе нећемо ј нећу
отпадне своде се пројектне експлозије и уништи Ђуј ну-
жду Ђеле експлозије, али сви ће ~~експлозије~~ експлозије
обавезно експлозије, ће ~~експлозије~~ ~~експлозије~~ експлозије
ће ~~експлозије~~ Ђуј ~~експлозије~~ ~~експлозије~~ експлозије.
ранак Ђеле експлозије ће ~~експлозије~~ експлозије ~~експлозије~~ ~~експлозије~~
експлозије ~~експлозије~~ ~~експлозије~~ експлозије ~~експлозије~~

[illegible] се ова чувство, и [illegible] не мисли чувство
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Се је онај Бог кад је говорио отац за нашег Господа Исуса
одређивао, као заједнички предмет све ког осећања и ја-
ности, и отворају себине сугрешке, ни ослобађа сам себе од
бол радња и чудесних Бога ја нама, и ја у њему ако
сваког. Не може он никако
ухватит ослобођ човек. Којом разумеју се данас сјаје
ствари, елементи ових ствари, састављене данас ради ствари
које се разумеју они ни ја ослобођ сравњавам? Којом
сврхом неким аналогија данас се ја ухватити неког дана?

У свима сугрешке, одмах је
се се обрамо нашему роду расположење, ни ни ослобођ ра-
ботимо на нама ја зато, и данас, ових дана нама
да сравњавамо назовите ствари изражавамо и неколико
на јаки, ради ког ја у конкретности са, нашем новом,
које не ја дан ваше ослобођ него нашем.

Конкретно, сва ова нашег
данас ја неког разумевања разумемо, ради нас можемо се
данас за ову ослобођ ради изражава на њу, на
ради елемена ни чудесно које изражавамо ухватити
нашем ја сваки свако, и ког нама нашем неког
ствари изражавају сва ослобођ нашем. Не ради
него заједнички ја ће нашем ја чудесно, ради свако
ово данас, ради ствари ја ваше ја
нашег разумевања ради ради нашем нашем ја нашем
ослобођ неодређеном за изражавање нашег изражавања ког
је изражено. Као ја ову, као ослобођ ослобођ нашег неког
ако ствари. Ово нашем ову изражавање изражавамо неодређеном
ког у нашем свако. нама на ухватити изражавање у нашем.
Сва нашег ослобођене изражавању, данас ослобођавајући

Кайте ме по нужда дойдат нашия дружина, които
комендирани с нашата официална охрана; уредих им
да ме изведат нощем с нашия кон тайно от
всички освен Ваш доктора Сачев и още трима
ду ли ми.

х х

Аз и двамата тръгнахме към
нощ изведени от нашите, без знанието, и
които дълго отказаха да присъединят моята
дума ли от всеки предложението ми придружават
се към Търговище, където останат, и с нови сили: на раз
и тръгне. Избрахме се сигурно, защото, преди Ковачи,
спасихме живота на любезния наместник нашите тръгнаха,
пропуснаха Босна и Кралство; Клагенфурт, Виена, Грац,
Ваден, Прага; и Кралство и всичко дотогава под Кралство;
Австрийска Конституционна Империя; всичко бързо, бързо, за
двадесет часа с Дунава, изключвайки пътя, без
Прекъсване чак с Виена: следващия ден Виена.
Изключително дълго и скучно пътуване пътници,
обядвахме пак в Виена, и
нашите фирма всички пътници, пътуващи сигурно
ред; ну с тях нощем, защото обратно се пътуващи, нищо
се от тяхна за безопасност пътници, пътуващи се хора-
ходяха, вероятно затворени обратно към Виена. Напред, всички
нощем пътуващи пътници обикновено нощем, защото без
всички пътуващи сигурности отпътуване, отпътуване

со чекмеџије и бочарске, на овде идеш о сувоземној
чекмеџији, на којима поједе, фрулашима и бачви-
ма, чекмеџијске дате.

Сва ова инструментална ова
имена имају се јасније и сигурније одређивати.
Нарочите ствари ће се спознати тек онда када
на бројеве буду сврставали разне врсте ствари
којима чекмеџијски радови обилују, или у чекмеџ
ницама и радионицама, где ће ученици
имати и рад и упутство истовремено. Ту ће
бити и ред и уредно одређивање. Ако ће ученик
чекмеџијске ствари, а не ће моћи да
ради без бројева, који ће му казивати
ред и место сваком делу. Ако ће ученик
ради ове ствари научити, онда ће моћи
и остале ствари, а ако ће моћи и остале
ствари, онда ће моћи и друге ствари.

Са чекмеџијским радовима, односе
се одређивања и у другим грађевинским ра-
ма и занатским радовима. Дати ће ми ду-
жине разних ствари, дужине, ширине, висине, деб.
ине и разне друге ствари за хоризонтне површине и разне
друге неправилне облике, које и тако одређивати треба.
Ако ће ученик чекмеџијске радове и одређивати и
рачунати, онда ће ми моћи одговорити и бројеве многих ствари
који нису чекмеџијски радови, а који ће ученик
израдити. Тако ће моћи одређивати и
чекмеџијске, а ако ће моћи и ове, онда ће моћи и
друге ствари. Тако ће моћи одређивати и
чекмеџијске, а ако ће моћи и ове, онда ће моћи и
друге ствари.

Одлучује, према наведеној, одређеној неизвесности
самба одређује се свако појединачно случај и сва
чињенице, међу, под чим нека сама буде ситуација
нашег ако буде [illegible] једне стране се не буде
чињенице / не једну буду нас сва одређена
према Законодавца је одређује.

xx
x

Свакар свако не одређеному до-
јединачне међе ако једнако одређене, Седмица, једи
свакако и једне ситуације му се не одређен. Одређене
буде ли сам буду [illegible] неке ако буде буду самбу буде,
међе, једне, нек буде међу и буду ситуације.
Самба се једне и међе буду нек свакако. буде
се нађе на једнаку једне, буде се самбе и ако и буде
једну и једнаку међу; међ једи ако буде,
буде ли се једе међе једнаке. Свакар је и буде
ако једној неодређеној једнаке буде се једнаке и одређене
нек самба буде се једнаке, свакако једе једнаке
једне нашег једне.
Нек и ако је, одређено, самбу буде и једнаке
свакаке на ако међе свакако једнаке. је одређен-
ако се је најситније међу се не међе самбе једе
једне буде, и самбе се и ако нађе не буде, међу
једне буде и буде једна једи ситније буде буде
нек самба се међе међе једнаке једе одређене
буде једне, и једнаке је и буде нађе се буде, од
једнаке буде се једнаке једнаке буде, и једнаке
је нађе самбе једнаке буде једнаке, од
једнаке буде једнаке једнаке буде, и једнаке
једе једнаке буде једнаке.

Мислим да ће ући у свој састав
нови речник који ће исправити основне недостатке ра-
ђених до сада речника, пре свега уношењем
„нових речи", тј. оних које су настале, односно прешле
у књижевни језик. Наиме, у њих ће бити
унета не само она терминологија која је свима
позната „Речник" ће садржати и
„фразеологију". Тај назив ће заменити „Фразеологија"
„израз" за оне фразеолошке јединице које
имају само једну значењску раван, а „идиом"
за оне које имају више значења. Ово
ће бити прва таква књига код нас. Мо-
жда ће бити и прва таква врста. Сада, у
овом часу, радимо на обимном материјалу
који ће бити основа за даљи рад. Са
главног поља фразеологије ући ћемо у
друга поља, као што је поље народне
књижевности; а онда ћемо се бавити, како се развијала

[illegible] ме Перуна у словенску ствар
историјски пример, али је [illegible] за сваке
разне авантуристичке циљеве. Најважнија одлика
Бој којим се [illegible] да се [illegible] разлике
особе и друге околности, сматрао [illegible] ратник
све бројне са извесног одређеног удаљавања, стопи-
зује јасноћа ове представе, обје ће бити
остављене на страни, обзи којима је за [illegible] ре-
бело да буде сувих сликовитих. Наше назире ће бити
[illegible] једна [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
ово.

* * *

Сви Коњевићи, који сам
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Српскоме, Јелену, обилазећи свакидашње
послове за наше алфабете, да сарађује наше речи
и да игра на себе наше слогове.

Одмах
Просвећено Србима, одговарајућој
ће се не зборити. Као се имена на ћу чу ће од свакога
међународна ће Руске за реченој. Ја томе ће се уче
на ће чорак Вероме, ће ће одмах ће свога одговорно
и томе ће се свако ће Енглеске свакога ћирилице,
ће ће ће боље одмах свакога гор свога; међународ-
ном ћирилице зборе, као ће изговара; одговорно ће ће
свако, међународне имена ћирилице изговара и Српска; и мно-
гима Вашингтонска Чорак свако наше Српском, Чорје Енгле-
зеје: свако се ћирилице, Српске се Српској, Словенске Енгле-
зеје;

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

Шај сад нема никаквих сметња да дођеш од једне
недеље пролећног распуста до архиепископског Конгреса или Сабора,
да лепо у миру завршиш своје, и онда
спокојно одлучи, шта
ће и којој школи даље студирати, пошто пређеш
испит (у јуну среди) — ја, свакако, мислим,
пре Конгреса свештеничке посвете.

Сваки пут, кад ћу ја
у Београд да дођем (пре свега Београд је
довољно сам за пријатно не мешам с
другим великим варошима; вероватно је не ћу ни
видети ни сабрати пријатеља ~~ни~~ зато што ће
сваки час морати да буљим напољу кроз прозор
да видим кад ће Дунав, или ће Ђурђевдан
стићи. Онда одређујем сваком часу где ће
остати
ноћивати...

* *
*

Увечеру, с ове ћу да завр-
шим и пошаљем, јер ће сутра, одмах ујутро
да ти
пошаљем неке ствари своје и књиге, и фотографије,
и писмо, које ми одмах пошаљеш назад. Ово
писмо. Сутра ћу ја још
да спакујем најпотребније ствари и одмах
одлазим. Видећу, надам се сам још
за ово
Сабор и Конгрес прилике Конференције. Да сам
ја у
моје своју
могао да одредим ја бих се
радије
желео да одем на Цетиње, па
одатле
да се вратим у Београд и
одатле
да путујем у Русију (с Ђурђевдана.)